

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Swilengrad (Bułgaria) w dniu 19 grudnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Danieli Pinzaru i Robertowi Andreiowi Cirstinoiu

(Sprawa C-707/17)

(2018/C 094/12)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd Swilengrad

Strona w postępowaniu głównym

Daniela Pinzaru i Robert Andrei Cirstinoiu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 65 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one krajowych uregulowań prawnych, które za naruszenie przewidzianego w art. 3 wspomnianego rozporządzenia obowiązku złożenia deklaracji przewidują kary o rodzaju i wysokości wskazanych w art. 251 Nakazatelen kodeks na Republika Bułgaria (kodeksu karnego Republiki Bułgarii), w którym w ust. 1 przewidziano jako alternatywne możliwości nałożenia kary „pozbawienie wolności” do sześciu lat z możliwością faktycznego skazania nawet przy pierwszym popełnieniu przestępstwa lub karę „grzywny” w podwójnej wysokości wartości przedmiotu przestępstwa, a łącznie z jedną z dwóch powyższych alternatywnie przewidzianych kar w art. 251 ust. 2 kumulatywnie przewidziano dodatkową karę w postaci przepadku na rzecz państwa niezadeklarowanych środków pieniężnych w pełnej wysokości, bez konieczności badania ich pochodzenia i przeznaczenia, mając na względzie że suma tych kar może przekraczać to, co jest niezbędne przy uwzględnieniu zamierzonych w tym rozporządzeniu celów – niezgodnie ze wskazaną w art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zasadą proporcjonalności przestępstwa i kary – oraz stanowić ukryte ograniczenie swobodnego przepływu kapitału?
- 2) Czy wskazane przepisy prawa Unii – art. 65 ust. 3 TFUE, art. 9 ust. 1 i art. 3 rozporządzenia nr 1889/2005, a także art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one krajowych uregulowań prawnych, w szczególności art. 251 ust. 2 Nakazatelen kodeks na Republika Bułgaria, które wraz z karami przewidzianymi za naruszenie określonego w art. 3 rozporządzenia nr 1889/2005 obowiązku złożenia deklaracji dodatkowo przewidują całkowity przepadek na rzecz państwa niezadeklarowanej kwoty, niezależnie od jej pochodzenia i przeznaczenia?
- 3) Czy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że art. 251 ust. 2 Nakazatelen kodeks na Republika Bułgaria, w którym przewidziano przepadek mienia tytułem kary za zwykłe niewykonanie obowiązku złożenia deklaracji, nie zapewnia prawidłowej równowagi między interesem ogólnym a wskazanym w art. 17 karty wymogiem ochrony prawa własności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, Dz.U. 2005, L 309, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Asenowgrad (Bułgaria) w dniu 19 grudnia 2017 r. – „EWN Bułgaria Topłofikacija” EAD / Nikolina Stefanowa Dimitrowa

(Sprawa C-708/17)

(2018/C 094/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd Asenowgrad